

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnium hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

Raemond, Florimond de

Coloniae Agrippinae, 1655

VI. Potentia quae Astris tribuitur, in laudem Dei cedit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

runt collatione deprehensum est stellas divina provisione vim quandam & jurisdictionem in hominem & habere & exercere.

Credite mortales: quæ cælo affixa videtis:

Plurima divinum lumina numen habent.

Et profecto negati non potest, cælestium corporum non tantum in hæc quæ videmus elementa & in omne animantium genus, sed etiam in ipsos homines vim magnam, minimeque obscuram esse. Eadem ut claritate & splendore inter se differunt, ita diversas quoque operationes & effectus habent. *In signa vobis erunt, inquit Verbum ista: cætas. Eoque Si quando rerum mutari fortè videmus.*

Ordinem, & omnia misceri sursum atq; deorsum.

Certo atq; infallibili signo colligimus, Deum hominum peccatis offensum irasci. Nec sanè unquam quidquam præter aut contra Naturæ ordinem factum legimus, quin magnum aliquid & insolitum sit consequutum. Nunquam ulla vel vis superiorum in inferiora vel Solis aut Lunæ eclipsis contigit, quæ nõ in signis alicujus mutationis aut calamitatis fuerit prænuncia: nunquam Cometa conspectus est cuius cauda non longam miseriarum seriem secum traxerit: nunquam Saturnus & Mars, præsertim in vigore uterque constitutus, ceteris Planetis languentibus, congressi sunt, quin generalis quædã calamitas in illos populos qui horum Planetarum virtuti subiecti sunt, incubuerit. Longum sit atq; adeo alienum hoc loco tum Planetarum inter se concursus, oppositiones, conspirationem & consensum, tum, quam in quoque signo seu domicilio vim habeant ac potestatem, aliaque hujus generis, longo usu observata explicare.

VI. Taciturno vero abest ut vitium, quas corpora cælestia in hæc inferiora habent, indagatio quidquam de divinæ Majestatis magnitudine detrahat, ut eidem multum gloriæ addat. Præterquam enim quod illa testatur Deum res hominum providentia sua regere & gubernare (quod impij quidã negare non dubitant) ejusdem etiam omnipotentia tanto magis apparet, cælestes has faces tamquã decretorum ter Optimi Maximi nuncios non sine reverentia quadam adspicientibus, quibus ille etiã in maximis rebus utitur, ut in imperiorum mutationibus gentiumque eversionibus. Nec vero ille jam quoque magnis atque horrendis signis ac prodigiis omnium rerum tandem futurum exitum ac finem ostendit, sed in dies quoque præcipua rerum humana; um eventa tamquam in speculo intuenda atque animo præcipienda nobis proponit. In iuriã

Deo profecto faciunt qui existimant tantum stellarum & astrorum numerum à Deo creatum, ac tam mirabili ordine in cælestibus orbibus summa constantia in se redeuntibus ad ornatum tantum esse dispositum.

Fornice quisquis in hoc lucentis aspiciis igneis,

Et terra atq; maris longè superantia molem

Corpora, ne vanas jaculari credite fœnas.

Mihi quidem illi restè ac dignè divina opera considerare videntur, qui futurarum rerum & cælestium decretorum præfagia & quasi vaticinia ex iis quæ quotidie fieri videntur, quodammodo cognoscunt. (a) Neque vero cælo aut stellis innocentiis, quæ in voluntatem nostram nihil potestatis habent, primam causam efficientem aut fatalem quandam & irrefragabilem necessitatem, qualem Stoici & Astrologi quidam commenti sunt, qualemque in illis D. Augustinus, (b) in his Picus Mirandula, (prædictionibus eorum qui tricésimo tertio ætatis anno eum certo moriturum prodiderant, offensus) exagitavit. Absit à nobis hæc impietas, ut præpotentem omnium rerum Deum duræ illi Necessitatis Catenæ adstringamus. Impia hæc deliria Democrito, Empedocli, Heraclito & aliis tam Philosophis quam Poëtis paganis relinquamus, qui omnia Fato quodam inevitabili, (c) id est, ordine quodam naturali, seu indissolubili rerum inter se colligatarum nexu, teneri prodiderunt. Hinc apud Homerum Deos videmus iratos & lamentantes quod Fatum rumpere aut transgredi nequeant. Sed qui in vera pietatis ac sapientiæ schola edocti sunt, ab hæc Stoicorum & fatalium hominum ignava & stulta disciplina longissimè absunt ac Deum non modo omni necessitate liberum fatentur, verum etiam Rerum publicarum ortus atque interitus, ut & Religionis mutationes nequaquam à secundarum causarum dispositione iræpendere credunt, quin à prima illa mutari possint: quamvis nonnulli existiment in magno hujus Universi libro rerum humanarum historiam atque eventa etiam antequam concepta, nata atque producta fuerint, descripta esse. Nos dicimus, astrorum minas averti, atque istum vitari posse, secundum illud: *Sapiens dominabitur astris.*

Sic videmus Deum sæpè conceptam ibi superius in nos sententiam, hic inferius mutare, quando scilicet vera pœnitentia & lacrymis peccata nostra dessemus ac deleamus. Hoc illud est quo fatorum

B

a^s Basilius. S. Chrysof. b Lib. 4. cap. 11. De Civit. & Cit. De Fato.

rum ordo rumpitur, quo Dei iudicia mutatur, sententia revocantur, & reis destinata supplicia declinantur. Audi quid per Ezechielem Prophetam Deus loquatur. Si, inquit, *populum hunc peccatorum suorum penituerit, me quoque poena quam infligere eis constitui, penitebit.* Tanta scilicet est Dei in firmitati nostrae sese accommodantis benignitas. Idem misericors Deus, iam pronunciata in miserum hominem sententia, gratiam suam de nouo iterum obsignat, & vitam ei qui mortis erat mancipium largitur. Abraham Aben Esra magni nominis inter Iudaicæ disciplinæ Rabinos Doctor, de Israeliter populi seruiture loquens, affirmare non dubitat, Ceteri satis quoad partem solidè Deum postquam ex astrorum influentia tamquam rerum futurarum Indice & Protocollo, ut vocant, populum adhuc diu in captiuitate futurum vidisset, commiseratione & charitate motum, signorum adfectus & constellationes divina sua virtute commutasse, exsilijque tempus abbreviasse. Quare æternam illam Sapientiam, & primam, infinitam & incomprehensibilem rerum omnium causam agnoscamus, quæ secundarum causarum ordinem & consequentiam regit & moderatur, tollit, firmat, mutat, quando & quomodo ipsi visum fuerit: interim vero futura in præsentis temporis speculo velut adintuendum, vel certè coniectura eliciendum, nobis proponit.

QUOMODO DEUS IMMINENTENNES Mundo calamitates varijs modis annunciet & prædicat.

CAPUT III.

ARGUMENTUM.

- I. *Vulgi voces & malorum in initio seculi prædicti passim audiri.*
  - II. *Deus quibus modis non nunquam nos de imminentibus malis & eius amicitibus commonefaciat.*
  - III. *Religionis mutationes à quibusdam prædicta.*
  - IV. *Frater quidam Franciscanus de futuro Religionis schismate ante Lutheri aduentum concionatur.*
  - V. *Mira eiusdem historia.*
  - VI. *Cæcæ demones idololatriæ populi abominandorum cultuum abolitionem prædicant.*
- I. **A**D recensita hæcenus multa que alia futurorum malorum præsagia, quibus vniuersus quasi Mundus vehementer fuit attonitus, accessit quoque communis vox hominum, in qua sæpe mirabiles prædictiones apparent. Et quem-

admodum aruspices olim ex auium volatu, garritu & eiusmodi auguria sumebant, quorum tamen ipsi ignorabant rationem: ita in hominibus occulta quædam vis tam boni quam mali imminentis quodammodo præsentendi esse videtur. *Vox populi* (inquit non minus verum quam antiquum pro- uerbum) *vox Dei*, id est, ipsa est Veritas. Quotiescunque vna & eadem de re omnes etiam locis & linguis discrepantes populi idem conformiter loquuntur & sentiunt, non illud iam pro hominum testimonio, in quorum animis ut plurimum altissimi sunt recessus, in verbis magna inconstantia, in iudicio non minus varia, quam in vultu diuersitas, sed pro diuino oraculo seu clarissima Dei voce habendum est, occultâ quædam vi, veras rerum imagines (ut Democritus ait) in aere imprimens; & insensibili seu transpiratione seu inspiratione hominum animis insinuans. Hinc est quod communis vulgi vox & vniuersalis consensus, quem *suoparvia* Græci appellant, de rebus futuris multo certius quam de præsentibus pronunciat, quum in his sæpe (ut *Æschines* contra *Timarchum* inquit) in alijs ratio miscendo fallatur. Quid quod communis hæc hominum vox tanto verior plerumque deprehenditur, quanto incertior eius est auctor: quasi ex altiori quodam ac diuiniore fonte manantis. Et sicut aliquando Panicus terror, nulla apparente causa, subito timore exercitum ita percellit, ut sanguine quasi congelato, & corde ad pedes delapso, ipsi etiam, ut cum *Pindaro* loquamur:

Dysgenti fugiant, terroribus externati; ita etiam rumor aliquis sæpe sine certo auctore ortus, inconstantis multitudinis ora constanter peruagatur, ac tandem verè esse deprehenditur. Populo Romano ludis *Circensibus* & spectaculis intentis, repente rumor petrebuit restè *Plutarcho*, *Perseum* regè à *P. Emilio* victum, & *Macedoniæ* in prouinciæ formam redactam: cuius quidem rumoris auctor, ut idem testatur, numquam rescisci potuit; fama hæc nihilominus velut momento quodam, ita se diffudit, ut omnes incredibili lætitiæ exsultantes læto carmine victoriam nondum cognitam celebrant (a). Quemadmodum vero læta sæpe animo, antequam euenerint, præcipimus; sic animus noster quandoque infortunium etiam, quum longe adhuc abest, nescio quo instinctu sentit, & timidus incertum, quem in se paratum videt, expectat, quamuis nulla metus causa appareat: id quod no-

str.

a. *Pausan. in Phoc.*